

Guillem Solé (Buhos): «Amb 18 anys, preferia anar a un concert de Sopa de Cabra que a un dels Rolling Stones»

Parlem amb el cantant de Buhos Guillem Solé sobre el sisè disc de la banda de Calafell, 'La nit està que crema'

Buhos | Jordi Benítez

Dos anys i mig després del darrer treball, *El dia de la victòria* (Música Global, 2020), **Buhos** torna a la càrrega. Amb el nou suport de Halley Records, la banda de Calafell publica avui el sisè disc d'estudi, *La nit està que crema*, i que presentarà aquesta mateixa nit en directe a l'Auditori de Girona inaugurant el Festival Strenes. Parlem del nou disc i d'aquest concert de presentació amb el cantant Guillem Solé.

L'any passat es van complir 15 anys del vostre primer llarga durada, 'Rebelión en la plaza' (Zinetik Records, 2007). Us considereu ja una de les bandes veteranes del panorama català? Sí, però és que aquests 15 anys ens han passat volant. Realment, mirem enrere i ens sembla que faci quatre dies que vam començar, tot i que alhora ens adonem que de la gent que hi havia quan nosaltres apareixíem a sota de tot dels cartells dels festivals, ja en queden pocs. I això és el símptoma més clar que els anys passen.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=RGzHAt-F-Zo>

A la segona temporada d'"Eufòria", els 16 concursants van inaugurar la temporada cantant "El dia de la victòria". Us ha fet il·lusió?

Sí, molta. Crec que no s'està valorant prou com és de bo *Eufòria* per a la música en català. He vist que alguns companys que són crítics amb el programa, però jo no hi estic d'acord, perquè tot el que acostumi i normalitzi la música en català, i més en *prime time* un divendres, és boníssim. Una altra cosa és el que passi després amb els concursants i les carreres que facin... Però com a concepte general, és genial. La meva filla s'ha vist les gales i les actuacions de la temporada passada cinc vegades!

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=ssoAxwWRxPE>

Ara presenteu aquest sisè disc, que es titula ?La nit està que crema'. D'on ve el nom del disc?

Ve de la cançó homònima que vam escriure un dia baixant d'un concert a Arbúcies amb el cotxe. Feia molta calor i em va venir al cap una petita melodia que deia "*avui no vull anar a dormir, avui t'has de quedar amb mi, que la nit està que crema*". Va ser una tonteria d'aquell moment puntual, però l'endemà ens va tornar a sobrevolar i vam veure que en podia sortir un tema. Li vaig enviar un àudio al productor Genís Trani i d'allà es va anar desenvolupant fins ara.

La gran novetat del disc és que deixeu les trompetes i trombons del pop fusió i abraceu el pop amb tints d'"electronic dance music'. Ha estat un canvi meditat?

Sí. En el disc anterior jo ja ho desitjava, però no vaig saber com convèncer tota la banda per a aconseguir-ho. Però amb aquest nou disc, ja sabem des d'un inici que aniríem cap a aquesta direcció. Al disc *Gratis Hits* (autoeditat, 2010) o les primeres maquetes, tot eren sons més punkis, ska o reggae. Després, a poc a poc, vam anar més cap al pop i, més tard, vam incorporar el mestissatge i les trompetes... La nostra música ha anat evolucionant i canviant i no volia fer un nou disc que s'assemblés molt als dos últims àlbums. Tenia ganes de buscar aquestes sonoritats no tan orgàniques i més sintetitzades, però mantenint en tot moment l'esperit optimista, festiu i alegre de **Buhos**.

Ha estat una forma de reinventar-vos?

Totalment. De tornar-nos a il·lusionar amb la música que fem. Si sempre féssim la mateixa música, tindria la sensació d'estar treballant en una fàbrica. I justament, vaig voler ser músic per no ser en un lloc molt mecànic i monòton.

El disc s'ha gravat amb Jaume Nin a Can Pardaler i ha estat coproduït per la banda juntament amb Genís Trani i David Rossell. Com ha estat la producció amb ells dos?

El Genís Trani és el gran culpable de la sonoritat EDM i els sons no orgànics. L'essència de les cançons les hem treballat amb en Jaume i el David, que són els productors de tota la vida de **Buhos** i en Genís és qui ha sabut donar-li aquest rotllo molt més actual. Crec que entre tots tres han fet un molt bon equip i han entès perfectament cap a on volia anar.

En el disc hi sobrevola, en quasi totes les cançons, l'amor i l'enamorament a primera vista. Les lletres s'inspiren en alguns moments de quan eres més jove?

Sí, en molts moments sí. Al final, en Joanet [Blázquez], el bateria, el Jaume [Nin], guitarrista i jo estem junts des dels catorze anys. I com que per a nosaltres tot ha passat molt ràpid, és normal recuperar els moments de joventut en què ho anàvem descobrint tot. Encara que hagin passat els anys, crec que és fàcil i còmode que tornis a aquell espai perquè en la joventut hi ha molts dels millors moments de la vida d'una persona.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=7vjIPNBZkMs>

Hi ha alguna cançó que estigui més lligada a alguna vivència recent?

"Cerca de ti". És una cançó que reflexiona sobre com molts cops em complico la vida, però quan estic

a prop de la meua parella i dels meus fills, m'adono que les presses, les ànsies i els maldecaps no em porten a enlloc. També té un punt autobiogràfic "Món de veritat", perquè va sobre aquelles persones amb qui parles sovint per Whatsapp o per alguna xarxa social, però no les has vist mai. Als que tenim una edat, ens peta força al cap! Jo sempre intento trobar alguna excusa per veure'm amb la gent cara a cara... El missatge arriba millor i pots veure les seves reaccions. En el fons, les xarxes ens deshumanitzen i no ens en donem compte. Som animals, necessitem socialitzar i tot això ens està fent perdre felicitat a marxes forçades.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=qFDcO3nLB_g

En el disc hi ha diverses col-laboracions. Una d'elles és triple, a "Quan ho sents", amb Núria López, David Ros i Cesk Freixas. Com va sorgir?

De la **Núria** en som fans des del primer cop que la vam sentir casa a *Eufòria*. Quan l'escoltava, pensava: com canta!, perquè em dona vint patades i és superjove. La meua filla em va insistir molt en què col-laborés amb ella. I després de conèixer-la, li ho vaig proposar i s'hi va animar. Després, com que la cançó té estrofes llargues, vam pensar d'afegir-hi més col-laboracions i ens vam venir al cap en **David Ros**, perquè té una veu molt grossa i potent i sempre hem congeniat molt bé quan hem coincidit. També en **Cesk Freixas**, perquè és del Penedès com nosaltres i sempre havíem tingut pendent fer alguna cosa junts. Ens cau superbé, té una coherència increïble i és un exemple per a mi. Falten més **Cesk Freixas** al país.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=DyRXIjDKeic>

També col-labora Sara Roy a "Pura vida".

A "Pura vida" expliquem la història d'una parella i tot el que fan plegats. Vam pensar de buscar una col-laboració amb una noia i que el tema el cantéssim a mitges perquè així la gent es podia sentir representat amb un dels dos personatges, segons si ets noi o noia. I com que amb la **Sara Roy** havíem coincidit al Festival Clotilde just en les setmanes que estàvem gravant el tema, li ho vam proposar.

L'excantant de Lax'n'Busto Pemi Fortuny participa en la cançó que tanca el disc: "Podem volar". Eren els Lax uns ídols d'infància per a vosaltres?

Nosaltres tenim un grup gràcies a **Sopa de Cabra**, **Lax'n'Busto** i **Els Pets**. Quan teníem 15 anys, estàvem bojos per ells. Ens n'anàvem amb trens i autocars sense mòbils ni xarxes socials a l'aventura per veure un concert seu. Ens sabíem totes les lletres d'aquests tres grups i sempre estàvem pendents de quan treien nou disc... En aquella època, a la ràdio acostumaven a fer una desconexió a mitjanit i posaven algunes cançons inèdites d'algun nou disc. I quan posaven les dels **Lax'n'Busto**, **Els Pets** o **Sopa de Cabra** ens quedàvem desperts fins tard per a escoltar-les i gravar-les en cintes de caset per ser els primers.

I ara, amb Buhos has pogut col-laborar amb moltes d'aquests ídols.

Amb **Gerard Quintana** he fet moltes coses, però amb en **Pemi** no havia pogut fer res perquè ha estat molts anys amb ONGs arreu del món, i ara ho hem pogut fer possible i m'ha fet molta il·lusió. Realment, aquell nen de 16 anys que flipava amb **Lax'n'Busto** estaria molt orgullós de poder fer música amb els seus ídols. Pensa que amb 18 anys, preferia anar a un concert de **Sopa de Cabra** que un dels **Rolling Stones**!

Avui mateix presenteu 'La nit està que crema' al Festival Strenes a l'Auditori de Girona. La gent ho tindrà difícil per saber-se totes les lletres, però podreu veure com reacciona la gent davant el nou disc.

Ho hem fet així expressament! A Euskadi també vam fer tres concerts tocant tot el disc sense que hagués sortit. És una molt bona manera de veure quines cançons entren a primera escolta i quines no. Això és guapíssim perquè ens permet seguir retocant permanentment el *setlist*. Aquí no hi ha influències, perquè si fas el concert de presentació del disc més tard, les cançons poden haver sonat molt a la ràdio o els pot haver passat alguna cosa perquè s'hagin fet més virals que altres...

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=uBfP8ziSVDY>

Com serà el nou directe? Prescindireu dels instruments de vent?

No, home! El Puça (saxofon) i el Pep Tormos (trompeta) són com família per mi, i hi han de ser-hi sí o sí perquè en mig repertori són molt importants. En les cançons d'aquest nou disc, s'hi podran sentir tots els sons electrònics del disc, però també s'hi sentirà el saxo i la trompeta, que oferiran un suport a les melodies. Al final, com més músics a l'escenari millor. Si m'ho pogués pagar, jo portaria 25 músics, però econòmicament és impossible.

Teniu més d'una cinquantena de concerts per a aquest any. Esteu contents de veure com tot i que passin els anys, seguiu podent fer gires llargues?

Ens sentim superagraïts i superprivilegiats. Que es venguin 1.000 entrades a l'Auditori de Girona sense que s'hagin pogut ni escoltar el disc és per estar profundament agraits. Que hi hagi tants concerts és increïble i ens fa molta il·lusió poder anar fora de Catalunya, a llocs com Madrid, València, Euskal Herria o Galícia. Som conscients que tenim una sort immensa i que això no serà etern. S'ha d'assaborir perquè cap grup dura per sempre, tots els grups tenen els seus bons moments i les seves baixades. Per aquest motiu, sempre intentem fer tots els concerts com si fossin el primer i l'últim. La filosofia ha de ser com en l'esport d'elit: quan surts a jugar un partit no estàs pensant en el de la següent jornada, sinó en intentar fer-ho el millor possible en el que estàs jugant.